

عنوان مقاله:

تا صلح گیرد هر طرف تا محو گردد جنگ ها (راهکارهای رسیدن به صلح و وحدت جهانی در آثار مولوی)

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

یوسف اصغری بایقوت - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه جیرفت

خلاصه مقاله:

مولوی یکی از بزرگترین عارفانی است که بیش از دیگران و پیش از هر چیزی به انسان و انسان بودن می اندیشد. چون از دیدگاه وی هر جمعیتی چه بدحال و چه خوشحال، بهره ای از حقیقت و معرفت دارد که تنها در سایه الفت داشتن و جفت شدن می توان بدان پی برد. بر این اساس ه مه انسان ها بدون توجه به نوع رنگ و آیین آنها و صرفا از آن جهت که انسان هستند در نزد مولانا مورد احترام می باشند. از مطالعه آثار مولوی در می یابیم که وی نه تنها در طول حیات خویش این نگاه مسالمت آمیز را در ارتباط با دیگر افراد لحاظ می کرده بلکه همواره همت ب رآن داشته که اختلاف و نزاع آنها را به صلح و دوستی مبدل کند. مولوی در این باره برخلاف دیگر مصلحان جهان به صرف گفتار اکتفا نکرده علاوه بر تعهد عملی که شخصا بدان عامل بوده راهکارهایی را نیز در این زمینه بیان می دارد. پژوهش در آثار مولانا نشان می دهد که وی حصول صلح و دوستی را درسایه التزام عملی به : تعصب و سختگیری نوززیدن، تساهل و تسامح داشتن و... میسر می داند.

کلمات کلیدی:

مولوی، روابط انسان ها، صلح و دوستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581820>

